

Масова культура першого десятиліття ХХ ст.

Підготував
учень 10-А класу
Труфанов Євгеній

Масова культура – це форма спілкування та взаємодії мас.

Вона включає в себе процеси і результати діяльності щодо забезпечення більшості населення стандартизованими, доступними і

Замовником, носієм і споживачем цієї культури є так звана «маса» – сукупність простих людей, що характеризується усередненістю своїх цінностей, хорошою маніпульованістю, сприйнятливістю до простих і зрозумілих рішень.

Зміст масової культури має повсякденний характер призначення, обумовлений щоденними подіями, потребами і прагненнями основної маси людей, орієнтує поширювані нею духовні цінності на середній рівень масового споживача. Вона має цікаву спрямованість і проявляється, в більшій мірі в розважальній формі.

На початку 20 століття у містах світу
розпочалася ера кінотеатрів.
Кіно в Латинській Америці кіно стало
одним з найпопулярніших розваг.
Наприклад в Аргентині перший фільм
був створений 1916 році.

Перші стрічки країна Японія побачила в 1896 році, а через три роки японці самі почали виробляти фільми, відкривши в 1903 році перший кінотеатр, а в 1908-му перший кіностудію.

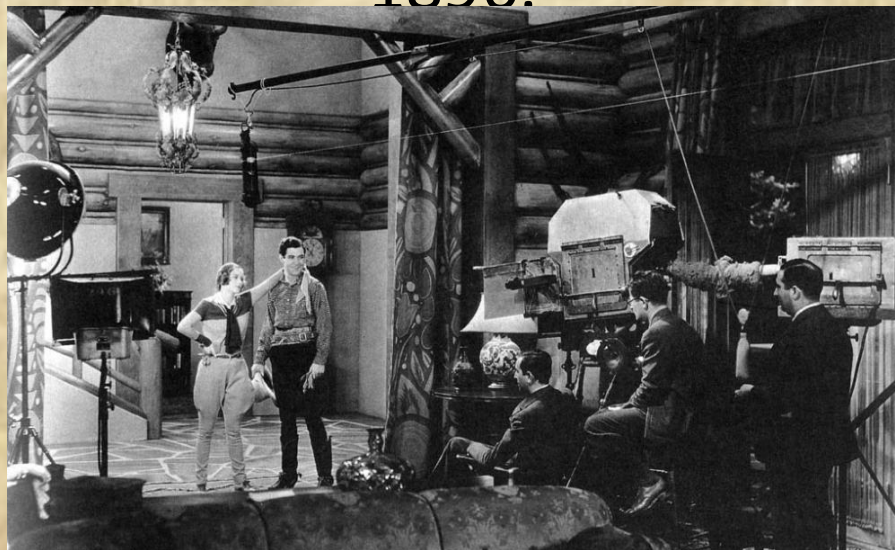
Індія стає найбільшим у світі виробником фільмів.

Днем народження такого культурного феномену, як студія Болівуд, можна вважати 7 липня 1896 року, коли у самому центрі Мумбая, а саме у готелі Воткінс, був представлений короткометражний фільм братів Люмієр. Ця

Китайські фільми виникли внаслідок спостереження за західними зразками і їх імітації. Перша партія повнометражних художніх фільмів Китаю була знята в Шанхаї, і вони мали головним чином комерційну, ніж художню спрямованість. Створення фільмів для продюсерів було просто способом розваги і

Кінематограф на території сучасної Туреччини виник ще до того, як була проголошена Турецька Республіка в 1923 році. Перша спроба відобразити що-небудь на плівку була зроблена в 1896.

Туреччина домоглася помітних успіхів і в галузі телебачення. Телепередачі, створені в Туреччині, зокрема, "мільні опери", придбали величезну популярність за рубежами країни, особливо в арабському світі

Сферою масової культури на початку 20 століття стали також пісні і танцювальна музика.

Європейська музика зазнає значного впливу музичних культур народів східної Азії та Латинської Америки.

Обміну досвідом сприяє розвиток комунікацій, поява звукозапису, а згодом — радіо і телебачення, що сприяє глобалізації культурного простору.

В країнах Латинської Америки відбувалося формування своєї власної унікальної музичної культури , при цьому 4 країни - Куба , Бразилія , Аргентина і Мексика - в результаті зробили найбільший вплив на розвитку світової музичної культури в цілому.

Латиноамериканська поп -музика представляє собою дуже цікаве культурне явище . Розвиваються новітні музичні тенденції. Вони спираються на традиційні ритми - сальса, самба, меренге, танго, бачата, кумбія.

Не менш різноманітна і музична складова культури Японії в 20 столітті. Класичні інструменти на зразок сямісена і сякухаті відійшли на задній план, давши місце електрогітар і синтезаторів. Існує також і японська популярна музика, що виросла на національному ґрунті: каекеку. Розквіт цього жанру припадає на 20-ті роки ХХ століття.

У ХХ столітті турецька музика збагатилася новими жанрами, запозиченими в Європі. Цей вплив відчувається в нових музичних жанрах, що стали особливо популярними серед молоді, в числі яких джаз, поп-музика, рок-музика, хіп-хоп і т. д.

В Китаї на початку 20 століття відбувається швидкий процес збагачення змісту і форми нової китайської музики. Вже в 1932 р. створено революційну музичну групу, що згуртувала навколо себе передових китайських музикантів. Нове в революційній пісні - її конкретність, політична загостреність, проста мова, гостра виразність.

